

[Steen.]

det er det økonomiske, det her drejer sig om.

Ud fra de samme Betragtninger maa jeg sige, at jeg forstaar ikke, hvad det ærede Medlem sigter til, naar han bruger Udtrykket, at man her vil være Barnepege for Kommunerne. I vort Forslag er der intet, der kan give rimeligt Grundlag for en saadan Paastands Fremsættelse.

Endelig sluttede det ærede Medlem med nogle Betragtninger om et forarmet Samfund, et Samfund, der skulde blive armere, end det i Forvejen var. Jeg er dér grunduenig med det ærede Medlem. Jeg tror netop, Vejen frem til bedre Tider, økonomisk set, for dette Samfund er, at man samler Kræfterne om Arbejder, som der er et rimeligt økonomisk Grundlag for, og som paa langt Sigt vil være god Økonomi for Samfundet. Det er ikke tilstrækkeligt, at man stadig henviser til Nedsættelse af Skatten. Ja, det vil det ærede Medlem sikkert kunne faa Tilslutning til i vide Kredse, men det opnaar man ikke gennem uforstandig Samfundsøkonomi.

Endelig maa jeg maaske understrege overfor baade det ærede Medlem Hr. Nørskov og det ærede Medlem Hr. Ulrich, der jo har fundet Anledning til at kaste ind i Debatten en Udtalelse, som er fremsat udenfor Rigsdagen af et tidligere Medlem af dette høje Ting, Hr. Ove Rode, om hans Syn paa Spørgsmaalet Arbejdsløshed og offentlige Arbejders Igangsættelse. Dér er jeg, i Stedet for at tage Avisreferater og fortolke dem efter Behov, gaaet den ulige forstandigere Vej at spørge ham selv, hvad han har ment med denne Udtalelse, for jeg havde set den kommenteret paa forskellig Vis, og jeg har faaet det eneste rimelige og forstandige Svar, at det, han har villet givet Udtryk for, var, at man ikke kan løse Arbejdsløshedsproblemet ved offentlige Arbejder. Der skal naturligvis ikke deri ligge, at man ikke ved Iværksættelse af forstandige offentlige Arbejder kan mildne Arbejdsløshedens øjeblikkelige Virkninger, og hvis man vedblivende skulde nære Tvivl om dette tidligere ærede Medlems Stilling overfor det foreliggende Problem, kan jeg oplyse, at han, forinden han udraadte af Rigsdagen, havde medarbejdet paa dette Lovforslags Forberedelse og var fuldt enig med os i dets Rimelighed og Betimelighed.

Nørskov: Det ærede Medlem Hr. Steen udtalte, at han vilde overlade til Kommunerne at bestemme, hvor meget de

vilde anvende til Grundforbedringsarbejder paa vore Landeveje. Men her er det jo oplyst gentagne Gange, at vore Kommuner har rigelige Midler stillet til Raadighed, som de ogsaa har udnyttet paa en god og forsvarlig Maade, udnyttet paa en saadan Maade, at vore Landeveje betegnes som nogle af de bedste i Europa. Naar det er Tilfældet, synes jeg, det foreliggende Lovforslag er fuldkommen overflødig.

Det ærede Medlem gjorde ogsaa en Bemærkning til mig med Hensyn til Spørgsmaalet om, hvor Pengene skulde komme fra. Ja, jeg synes virkelig, der er god Grund til at spørge, hvor man skal tage saa store Beløb fra i en saa daarlig Tid som den, vi er inde i. Det ærede Medlem er vist fuldt vidende om, at vi er inde i en meget daarlig Tid, og naar vi er det, synes jeg rigtignok, det er meget betænkeligt at gaa til at anvende eller stille til Raadighed saa mange Penge, som der her stilles Forslag om. Naar man er inde i en daarlig Tid, maa man indskrænke sig paa alle Omraader; det maa man i den private Husholdning, og det bliver man ogsaa nødsaget til i Statens Husholdning. Derfor kan jeg ikke tilsige mit Partis Støtte til Gennemførelsen af det foreliggende Lovforslag.

Fr. Andersen (Holbæk A.): Den højtærede Minister gjorde i sine Modbemærkninger til mig ogsaa en Bemærkning, som jeg tror ikke i Virkeligheden kan være henvendt til mig, idet han talte om, at man vilde forcere Arbejderne i en saadan Grad, at Arbejdslønnen i stort Omfang vilde gaa ud af Landet. Den højtærede Minister sagde selv, at efter hans Opfattelse vilde det være rigtigt, at man fremmede alle de Arbejder, man havde Raad til, og under Forudsætning af, at den højtærede Minister og jeg kunde blive enige om, hvad man havde Raad til, tror jeg ikke, at det Udtryk, den højtærede Minister anvendte, afviger fra, hvad jeg gjorde gældende, nemlig at i en saadan Situation som den, vi i Øjeblikket befinder os i, er det i første Række om at gøre, at Arbejde tilvejebringes i størst muligt Omfang. Men det er klart, at de Udtalelser, jeg fremsatte, i første Række havde Tilknytning til det Forslag, som mit Parti har fremsat, og dér tror jeg ikke, at de Betragtninger i afskrækkende Retning, som den højtærede Minister vilde føre frem, paa nogen Maade kan komme til Anvendelse. Jeg har ogsaa før, da jeg havde Ordet, givet Udtryk for, at jeg vel var vidende om, at man adskillige Steder her i Landet var langt fremme med Hensyn til Vejarbejder,